

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **D. A. V.**, , zastoupený opatrovníkem Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2015, č. j. 33 Az 18/2015 – 16,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníku žalobce, advokátu Mgr. Petru Václavkovi, **se nepřiznává** odměna a náhrada výdajů v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 8. 2015, č. j. 33 Az 18/2015 – 16, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2015, č. j. OAM-325/ZA-ZA04-ZA15-2015, jímž bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť státem příslušným k posouzení žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany je podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (Nařízení Dublin III.) Maďarsko.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud stěžovateli na jím sdělenou adresu pobytu (Pobytové středisko) zaslal formulář – Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Zásilka se však vrátila zpět jako nedoručená. Podle sdělení pošty ze dne 5. 10. 2015 na uvedené adrese stěžovatel neměl poštovní schránku. Nejvyšší správní soud proto požádal Pobytové středisko, Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie a Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky o sdělení, zda se stěžovatel skutečně nezdržuje v Pobytovém středisku, případně o sdělení jiné aktuální adresy stěžovatele.

Správa uprchlických zařízení sdělila, že stěžovatel byl dne 22. 9. 2015 přemístěn do Příjímacího střediska, kam se však nedostavil. Od tohoto data o jeho pobytu nejsou žádné informace. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie v přípisu ze dne 9. 11. 2015 uvedla, že poslední známá adresa pobytu stěžovatele byla Pobytové středisko, které dne 22. 9. 2015 opustil. Stěžovateli bylo vydáno vízum za účelem strpění platné do 11. 3. 2016. Aktuální místo pobytu stěžovatele není Policii České republiky známo. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky přípisem ze dne 7. 12. 2015 sdělilo, že současný pobyt stěžovatele není znám, když ten dne 22. 9. 2015 opustil Pobytové středisko.

Na základě těchto zjištěných skutečností ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 11. 12. 2015, č. j. 7 Azs 234/2015 – 36, opatrovníka z řad advokátů podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř., ve spojení s ust. § 64 s. ř. s., a to z důvodu jeho neznámého pobytu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle ust. § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, uvedl, že „[v]ychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální.“ Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, vyslovil, že „[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.“

Nejvyšší správní soud v dané věci provedenými dotazy za účelem zjištění místa pobytu stěžovatele využil všechny dostupné možnosti, aby bylo zjištěno jeho aktuální místo pobytu. Přesto se současné místo stěžovatelova pobytu nepodařilo zjistit.

Protože jsou splněny podmínky ust. § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle ust. § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

pokračování

Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil opatrovníka z řad advokátů. Náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř., § 64 a § 120 s. ř. s.). Opatrovník ustanovený stěžovateli v řízení o kasační stížnosti však ve věci žádné úkony neučinil, proto mu odměna a náhrada výdajů v souvislosti s výkonem jeho funkce nebyla přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu